II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 12. marts 1987

om indledning af en international procedure for konsultation og bilæggelse af tvister vedrørende en foranstaltning indført af De forenede Stater til udelukkelse af importen af visse aramidfibre fra Amerikas Forenede Stater

(87/251/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2641/84 af 17. september 1984 om styrkelse af den fælles handelspolitik, særlig med hensyn til beskyttelse mod uretmæssig handelspraksis [1], særlig artikel 11, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

(1) Kommissionen modtog den 9. december en klage, hvori det anførtes, at anvendelsen af Section 337 i den amerikanske Tariff Act of 1930 i sagen vedrørende »visse aramidfibre«, en sag indledt af E I Dupont de Nemours (i det følgende benævnt Dupont), måtte anses for uretmæssig handelspraksis fra den amerikanske regerings side, og at den deraf følgende afgørelse, som blev truffet af US International Trade Commission (USITC), om udelukkelse fra det amerikanske marked af importen af visse typer aramidfibre, for hvilke der ikke foreligger importlicens, og som fremstilles af en fællesskabsproducent, AKZO NV eller tilknyttede selskaber (i det følgende benævnt AKZO), uden for De forenede Stater, medfører, at en erhvervsgren i Fællesskabet påføres skade eller udsættes for trussel herom.

(2) Klagen blev på vegne af AKZO-koncernen indgivet af Enka BV, Nederlandene, som er den eneste producent i Fællesskabet af aramidfibre. Klagen indeholdt beviser, som Kommissionen anså for tilstrækkelige til at begrunde iværksættelsen af en undersøgelsesprocedure i henhold til forordning (EØF) nr. 2641/84.

(3) Den 5. februar 1986 [2] indledtes en undersøgelsesprocedure, og nærmere oplysninger om de af fællesskabsproducenten fremsatte påstande findes i meddelelsen om indledning af denne procedure.

(4) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af proceduren modtog Kommissionen talrige breve fra Union des Industries de la Communauté Européenne (UNICE), fra andre nationale erhvervsorganisationer samt fra særskilte erhvervsorganisationer og selskaber, som støttede klagen. UNICE klagede navnlig over visse aspekter af Section 337 og påstod bl.a., at der var tale om chikane og uretfærdig behandling.

(5) Kommissionen underrettede de parter, som den vidste var berørt af sagen, og gav dem lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

Kommissionen modtog og gennemgik omfattende skriftlige redegørelser fra de berørte parter. Endvidere hørte Kommissionen de umiddelbart berørte parter, som anmodede herom, dvs. AKZO og Dupont. De forenede Staters regering indgav ikke

[1] EFT nr. L 252 af 20. 9. 1984, s. 1.

[2] EFT nr. C 25 af 5. 2. 1986, s. 2.

en sådan anmodning. Som følge af den komplicerede karakter af de amerikanske retlige spørgsmål, der var til behandling, indhentede Kommissionen også en udtalelse om »modkrav«-spørgsmålet fra en amerikansk ekspert i patentretlige spørgsmål.

B. Den påståede uretmæssige handelspraksis

(6) Fællesskabsproducenten gjorde bl.a. gældende, at den af ITC fulgte procedure i aramidfiber-sagen i henhold til Section 337, og den deraf følgende udelukkelsesafgørelse, måtte anses for uretmæssig handelspraksis fra den amerikanske regerings side i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2641/84. Klageren gjorde navnlig gældende, at han i den pågældende ITC-procedure var blevet nægtet nationalbehandling som omhandlet i GATT's artikel III, paragraf 4. Det anførtes endvidere, at det under Section 337 ITC-proceduren ikke var muligt at stille modkrav, som ansås for at være af væsentlig betydning for et effektivt forsvar, og at en anmodning om ubegrænset adgang til afgørende bevismateriale fremlagt af Dupont, klageren i ITC, afvistes, hvorfor indklagede hindredes i at tilrettelægge et effektivt forsvar i sagen.

Fællesskabsproducenten gjorde desuden gældende, at ITC-proceduren, der er truffet for så vidt angår visse af ham fremstillede aramidfibre, ikke var »nødvendig« i henhold til GATT's artikel XX, litra d), for at beskytte amerikanske patentrettigheder, og at den deraf følgende udelukkelsesafgørelse derfor ikke var omfattet af de i denne artikel fastsatte undtagelser. Endelig anførtes det, at udelukkelsesafgørelsen både i øjeblikket og fremtidig vile påføre en erhvervsgren i Fællesskabet skade.

(7) I sit svar erklærede De forenede Staters regering, at påstanden var ubegrundet, at omtvistede spørgsmål var en sag mellem private parter om rækkevidden af nationale produktionspatentrettigheder, og at en EF-undersøgelse af »uretmæssig handelspraksis« burde baseres på udsagn om en række sager og ikke på et enkelt tvistemål. Det anførtes endvidere, at de af fællesskabsproducenten fremførte påstande i det væsentlige var de samme, som dem Canada gjorde gældende under en GATT-panelprocedure i den såkaldte »Spring Assemblies«-sag i 1982. Endelig blev det gjort gældende, at klagen over, at det ikke var muligt at stille modkrav i ITC-proceduren i modsætning til, hvad der ville være tilfældet ved en amerikansk domstol, i øjeblikket var til behandling ved en amerikansk »Court of Appeals for the Federal Circuit« som en appelsag indbragt af AKZO mod ITC's endelige afgørelse, og en eventuel fællesskabsundersøgelse af dette spørgsmål ville således være forhastet.

(8) Dupont, som støttede den amerikanske regerings holdning, gjorde bl.a. gældende, at der var indrømmet fællesskabsproducenten enhver rimelig mulighed for at forsvare sig under ITC-proceduren, og han nød den beskyttelse, der var forbundet hermed, og havde ret til fornyet prøvelse, en mulighed, som ikke står åben for sagsøgte i sager om krænkelse af patentrettigheder indbragt for amerikanske distriktsdomstole. Hvad angår spørgsmålet om, at det ikke var muligt at stille modkrav, hævdede Dupont, at klageren ikke kunne have forsvaret sin krænkelse af Dupont's patent ved en amerikansk distriktsdomstol med en påstand om andre Dupont-patenters ugyldighed eller en påstand om, at Dupont krænkede en af klagerens amerikanske produktionspatenter.

C. Den seneste udvikling

(9) Den 22. december 1986 afviste »Court of Appeals for the Federal Circuit« en appel indgivet af AKZO mod den udelukkelsesafgørelse, der var truffet af USITC i henhold til Section 337, og hvorved der blev nedlagt forbud mod import til USA af aramidfibre fremstillet af AKZO i Nederlandene.

Efter en appel fra AKZO bekræftede den samme domstol og de samme dommere den 5. februar 1987 en kendelse, afsagt af distriktsdomstolen i Richmond, Virginia, den 23. maj 1986, og hvori det blev fastslået, at Dupont ikke krænkede AKZO's patent på den opløsningsmiddelbaserede produktionsproces, som AKZO havde gjort gældende, og domstolen gav endvidere Dupont medhold for så vidt angår modkravet om, at opløsningsmiddelpatentet under alle omstændigheder var notorisk ugyldigt.

D. Kommissionens opfattelse

(10) Kommissionen skal ikke i henhold til forordning (EØF) nr. 2641/84 udtale sig om, hvorvidt AKZO's og Dupont's klager vedrørende disse selskabers omtvistede patenter for aramidfibre er berettigede. Kommissionen anser det heller ikke for rimeligt eller påkrævet i denne afgørelse at behandle spørgsmålet om, hvorvidt ITC-procedurerne krænker den amerikanske forfatnings behørige proceskrav.

På den anden side anser Kommissionen det for relevant inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 2641/84 at undersøge den praksis, der følges af De forenede Staters myndigheder, og hvorved importerede varer i kraft af, at de ikke har amerikansk oprindelse, underkastes en særskilt og særlig procedure med henblik på at håndhæve den private intellektuelle ejendomsret, og for i den forbindelse at fastslå, om varer af ikke-amerikansk oprindelse som følge heraf behandles mindre gunstigt.

Selv om udenlandske virksomheder ikke udtrykkeligt forskelsbehandles i henhold til Section 337 som følge af deres udenlandske status, for så vidt som den i princippet i samme grad gælder for udenlandske og indenlandske virksomheder, har ITC-kommissionen ikke desto mindre i henhold til Section 337 særskilte og særlige beføjelser i henseende til varer, der importeres fra et andet land, selv om de er fremstillet/importeret af en amerikansk virksomhed eller et amerikansk datterselskab. Det er i den forbindelse relevant at bemærke, at bogstavelig talt samtlige Section 337-sager, der er behandlet ITC og Tariff Commission (forløberen for ITC) har vedrørt udenlandske firmaer og udenlandsk fremstillede varer, og at Section 337 i praksis næsten udelukkende anvendes på udenlandske firmaer og varer.

(11) Efter Kommissionens opfattelse er det relevante spørgsmål, om de forskellige procesregler, der anvendes i ITC i henhold til Section 337, fører til nægtelse af nationalbehandling som omhandlet i artikel III i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, og om denne nægtelse henhører under de i artikel XX, litra d), fastsatte undtagelser, eller om der er tale om overtrædelse af overenskomsten.

Formålet med undersøgelsesproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 2641/84 er ikke at tage kendelser afsagt af domstole i tredjelande vedrørende tvistemål mellem private parter op til fornyet overvejelse. Kommissionen interesserer sig for AKZO/Dupont-sagen om aramidfibre, som er indbragt for ITC, fordi der i denne sag ikke, som foreskrevet i GATT, kunne opnås nationalbehandling.

(12) På grundlag af udtalelse fra og bevismateriale fremlagt af den amerikanske ekspert i patentretlige spørgsmål samt visse bemærkninger i redegørelser, der er fremlagt af de berørte parter, har Kommissionen konkluderet, at i modsætning til, hvad der var tilfældet i ITC-proceduren, ville EF-producenten i henhold til de regler, der følges af en amerikansk civilret, have haft mulighed for at fremsætte modkrav i samme søgsmål med påstand om, at sagsøgeren krænkede indklagedes eget patent, hvilket kunne have ført til et andet resultat af tvisten mellem de to parter. Kommissionen har derfor fastslået, at proceduren i ITC i henhold til Section 337 er mindre gunstig for indklagede end procedurerne i en amerikansk ret for så vidt angår varer, fremstillet i USA, og den resulterer derfor i nægtelse af nationalbehandling, hvilket er i modstrid med artikel III i GATT.

Section 337-procedurer er ikke nødvendige, for så vidt som praksis i næsten alle andre lande viser, at importerede varers krænkelser af et lands patenter kan behandles på samme måde som krænkelser, der kan tilskrives indenlandske varer. Anvendelsen af Section 337 i US Tariff Act of 1930 må derfor anses for uretmæssig handelspraksis i henhold til forordning (EØF) nr. 2641/84.

E. Skade

(13) Ved fastlæggelsen af skadens omfang tog Kommissionen bl.a. hensyn til følgende faktorer:

a) omfanget af den berørte fællesskabseksport,

b) priserne,

c) de deraf følgende virkninger for fællesskabsproducenten, som de fremgår af udviklingen i de økonomiske faktorer, såsom produktion, salg, rentabilitet osv.

I betragtning af at udelukkelsesafgørelsen blev truffet i november 1985, og fællesskabsproducenten først i midten af 1986 iværksatte den nuværende (begrænsede) produktion, finder Kommissionen, at der ikke *i øjeblikket* forvoldes væsentlig skade som følge af ITC's udelukkelsesafgørelse.

I en sag, hvor der påstås at foreligge en trussel om skade, som det er tilfældet i den foreliggende sag, må Kommissionen undersøge, om det klart kan forudses, at der vil opstå skade i fremtiden. Klagerens påstand om, at han i perioden indtil 1990 og derefter ville gå glip af salg til De forenede Stater og til Fællesskabet, ansås i den forbindelse for overbevisende.

(14) Kommissionen finder således ikke, at fællesskabsproducenten har kunnet påvise, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet allerede har lidt væsentlig skade som følge af ITC's udelukkelsesafgørelse, men er dog af den opfattelse, at de beviser, som klageren har fremlagt til støtte for sine påstande, er tilstrækkelige til at godtgøre, at der foreligger en trussel om skade.

F. Fællesskabets interesser

(15) På baggrund af resultaterne af undersøgelsen kan det fastslås, at striden drejer sig om et vigtigt spørgsmål med hensyn til anvendelsen af GATT, som har betydelige økonomiske konsekvenser. Da GATT traf afgørelse i »Spring Assemblies«-sagen blev der ikke taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Section 337 er forenelig med GATT's artikel III. I betragtning af ovenstående og Fællesskabets tidligere kritik af visse aspekter af Section 337 er Kommissionen af den opfattelse, at det er i Fællesskabets interesse at indlede en international procedure for konsultation og bilæggelse af tvister med henblik på at opnå en tilpasning af De forenede Staters lovgivning til dette lands internationale forpligtelser.

G. Konklusion og foranstaltninger, der skal træffes

(16) Efter afslutningen af den i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2641/84 omhandlede undersøgelsesprocedure finder Kommissionen, at anvendelsen af Section 337 i US Tariff Act of 1930 i sagen vedrørende visse aramidfibre indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er tale om uretmæssig handelspraksis og deraf følgende trussel om skade som defineret i nævnte forordning, til at dette kan begrunde yderligere foranstaltninger.

(17) I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2641/84 er Det rådgivende Udvalg blevet hørt vedrørende resultaterne af Kommissionens undersøgelse og om den afgørelse, der skal træffes, og der blev ikke rejst indvendinger herimod i Det rådgivende Udvalg —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Den procedure for konsultation og bilæggelse af tvister, der er omhandlet i artikel XXIII i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, indledes vedrørende anvendelsen af Section 337 i US Tariff Act of 1930 for så vidt angår visse aramidfibre, der fremstilles af AKZO NV eller tilknyttede selskaber uden for De forenede Stater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1987.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Medlem af Kommissionen